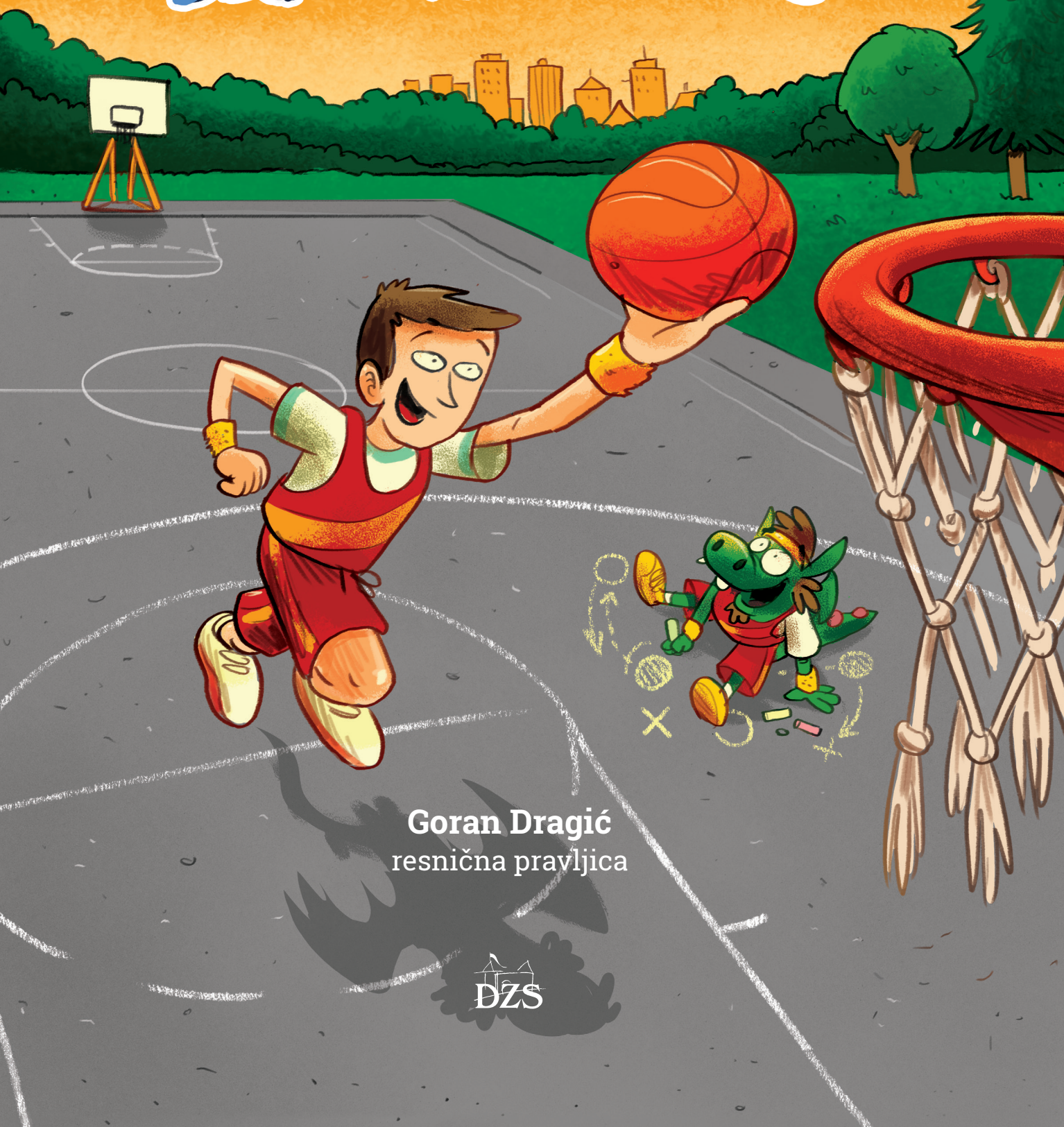

Primož Suhodolčan
Ilustriral Matej de Cecco

GORAN

LEGENDA O ZMATU

Goran Dragič
resnična pravljica

DZS

DIVIZIJA ZALOŽNIŠTEV
IZOBRAŽEVALNO ZALOŽNIŠTVO
<http://www.dzs.si>
e-pošta: info.narocila@dzs.si
tel. št.: 01/ 30 69 879

V sodelovanju z agencijo Sportelement

©DZS, založništvo in trgovina, d. d., 2017. Vse pravice pridržane.

Brez pisnega dovoljenja DZS je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, dajanje na voljo javnosti (internet), predelava ali vsaka druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem ali shranitvijo v elektronski obliki. Odstranitev tega podatka je kazniva.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32
087.5

SUHODOLČAN, Primož

Goran, legenda o zmaju : Goran Dragič, resnična pravljica / Primož Suhodolčan ; ilustriral Matej de Cecco.
- 1. izd., 1. natis. - Ljubljana : DZS, 2017

ISBN 978-961-02-0901-0 (trda vezava)
ISBN 978-961-02-0910-2 (broš.)

290931968

Draga bralka, dragi bralec,

spomnim se, da sem kot otrok oboževal pravljice, take pustolovske, v katerih je na koncu vedno zmagalo dobro.

Spomnim se junakov, drobnih in suhljatih, kot sem bil sam, ki so se pogumno odpravili v neznano, kjer so jih čakale težke preizkušnje. Pot do zmage je bila napeta in razburljiva dogodivščina. Pa naporna. Junaki so morali biti iznajdljivi, vztrajni in tudi dobrosrčni.

Pravljичne pustolovščine so me spremljale tudi v resničnem svetu, na igrišču. Tam sem se zavedel, da pravljice le niso povsem neresnične. Na igrišču ne šteje le žoga v rokah, pomembno je, da se trudiš z vsem svojim srcem. Marsikatero vrednote, ki so poudarjene v pravljicah, veljajo tudi v košarki: sodelovanje, ekipni duh, marljivost, sprejemanje porazov in prijateljstvo. Brez njih tega športa ne bi bilo.

Zato sem še toliko bolj vesel in ponosen, da lahko danes tebi predam svojo zgodbo v pravljici. Želim si, da bi te pravljica navdihnila, da nikoli ne nehaš sanjati in da vedno verjameš v svoje sanje, saj nikoli ne veš, kdaj se te lahko uresničijo. In verjemi mi, lahko se uresničijo ...

Zato si kot pravi junak zaveži copate, teci na igrišče in začuti zmaja v sebi: *Ujemi žogo, občuti žogo, podaj, zadeni koš!*

Resnična pustolovščina te čaka na košarkarskem igrišču. Tam lahko zaživiš svojo pravljico. Tako kot jo jaz vedno znova.

Zmajski pozdrav.

To ni navadna zgodba. Vse, kar je zapisano v njej, je resnica, samo resnica in nič drugega kot resnica!

V velikem mestu v majhni deželi je pod velikim košem stal prav poseben fant.

V rokah je obračal žogo, ki jo je dobil za rojstni dan. Bila je najlepše darilo in postala sta največja prijatelja. Od jutra do večera sta drvela, se vrtela in lovila po igrišču. Večkrat sta bila tam tako dolgo, da je žoga nehala skakati.

»Kaj?! Ne zmoreš več?« se je zasmel Goran.

A žoga je bila utrujena in ni rekla nič.

Njuna igra se z nočjo ni končala. S širokim nasmehom sta skupaj sanjala prvi koš, na katerem so lahko igrali le veliki. Kdor je metal tam, je bil glavni. Prvi. Najboljši! Koš na drugi strani igrišča je bil namenjen tistim, ki so o prvem lahko le sanjali.

Nekega jutra je Goran odprl oči in si rekel: »Tako! Danes je ta dan!« Ko je prišel na igrišče, je žogo močno stisnil k sebi. Znam, zmorem in bom, si je ponavljal. Čakal je in čakal na priložnost, ko bo na prvem košu nekdo manjkal in bodo pri trojkah iskali šestega. Zdaj! Goran ni niti malo okleval: »Jaz bom igral z vami!«

»Daj, mali, pojdi nazaj na drugo stran! Mogoče boš tam kaj zadel,« mu je zabrusil Glavni.

»Brez skrbi, da zadenem,« se ni dal odgnati Goran.

»Aja?! Haha! Kaj pa? Svojo senco? Uh, to mora biti težko zadeti! Poglej se, kakšen si,« so se mu smejali.

»Še zobotrebec je debelejši,« so se mu režali.

»Pa z levo roko meče! Tisti, ki mečejo z levo, so res smešni,« niso odnehali.

»Levo ali desno, to ne šteje nič, važno je, da gre v koš,« je Goran mirno dejal.

»Aja?! Da nisi celo bolj pameten, kot si suh?« ga je frcnil Glavni.

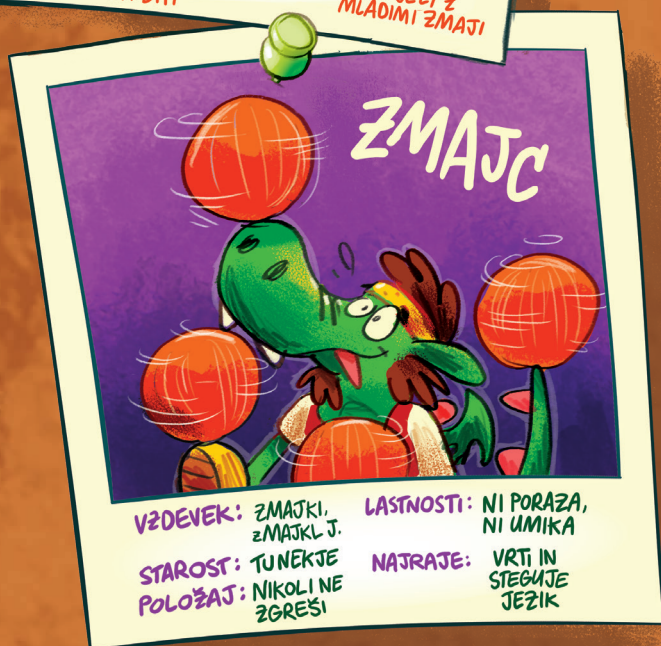
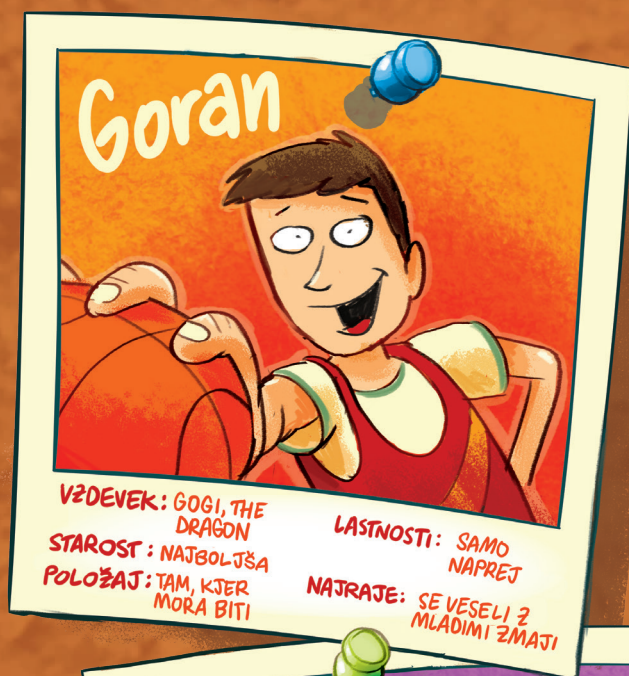
»Zadenem lahko sto prostih metov zaporedoma,« se je postavil Goran. »In če jih zadenem sto, bom igral z vami!«

»Opa, mali se je dvignil na prste,« se je zasmel Glavni. »Zmenjeno. Le poskusi! Stavimo tvojo žogo, da ti ne bo uspelo!«

»Velja!« je brez premisleka ustrelil Goran. Ob bučnem zasmehovanju je zadel prvič. »Enkrat ni nobenkrat,« so se mu posmehovali. Drugič, koš! »No, kako ti gre matematika? Samo še 98 jih manjka, hehehe!« Vrgel je tretjič.

In zgrešil. Vsi so se držali za trebuhe in se valjali od smeha. Goran je s težkim srcem odvrget žogo in se poklapano odvrget domov.

Vsi vemo, da zmaji v pravljicah letijo.
 Da bruhajo ogenj in varujejo skriti zaklad.
 Vsi tudi vemo, da se zaradi pravljič o zmajih otrokom svetijo oči.
 Vendar je samo en zmaj, ki leti, bruha ogenj in varuje zaklad,
 medtem ko igra košarko. In je resničen, čeprav je v pravljici.
 In zaradi pravljičice o tem zmaju se vam bodo zasvetile oči.

Goran, legenda o zmaju